

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2008. június 27. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A szolgálati tekintély megsértésének büntette miatt **a vádlott** ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa 2008. február 19. napján kihirdetett Kb.IV.129/2007/17. számú ítéletét **helybenhagyja**.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa a 2008. február 19. napján kihirdetett KB.IV.129/2007/17. számú ítéletében a vádlottat szolgálati tekintély megsértésének büntette miatt 210 napi tétel, napi tételenként 500 Ft pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére, annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról és a vádlottat kötelezte az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A katonai ügyész az ítéletet tudomásul vette, a vádlott és védője azonban felmentés érdekében terjesztettek elő fellebbezést.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség a Kf.III.45/2008. számú átiratában az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt, mivel álláspontja szerint az első fokon eljáró katonai tanács megalapozott tényállás alapján helyesen minősítette a vádlott cselekményét és vele szemben a büntetési célok érvényesülését biztosító jogkövetkezményt alkalmazott. A bűnösségi körülményeket annyiban indítványozta kiegészíteni, hogy további enyhítő körülményként kell értékelni az időmúlást, súlyosító körülményként pedig azt, hogy a vádlott kriminológiai értelemben visszaesőnek tekintendő. Mivel a mérlegelésen alapuló tényállás megváltoztatására nincs törvényes lehetőség, az ezt támadó fellebbezés nem vezethet eredményre, az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A nyilvános ülésen a vádlott védője perbeszédében a felmentés érdekében előterjesztett fellebbezését fenntartotta. Álláspontja szerint az ítélet megalapozatlan, mivel a tényállás hiányos, felderítetlen és ellentétes az iratok tartalmával. Az elsőfokú bíróság ugyanis elmulasztotta figyelembe venni azt a körülményt, hogy a sértett azt követően tette meg a feljelentését, miután a vádlott bejelentést tett vele szemben a fogvatartottak bántalmazása miatt. Ezért különös gonddal kellett volna vizsgálni az elsőfokú bíróságnak a sértett és a sértett vallomását közvetlenül alátámasztó tanú vallomásának hitelességét. Véleménye szerint a bizonyítási kísérlet adatai ellentétesek az ítélet indokolásával, valamint a sértett sem tett

következetes vallomást a tekintetben, hogy kik hallhatták a történeteket. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság elutasította az előterjesztett bizonyítási indítványait, mivel az alátámaszthatta vagy cáfolhatta volna a tanú, illetve a sértett által elmondottakat. Elsődlegesen indítványozta, hogy a másodfokú bíróság eltérő tényállást állapítson meg és a vádlottat mentse fel az ellene emelt vád alól. Amennyiben erre a bíróság nem látna lehetőséget, úgy az ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészségnek a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője perbeszédében kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság valamennyi rendelkezésre álló bizonyítékot megvizsgált, a vádlott védekezésével szemben pedig mérlegelési jogkörében állapította meg a tényállást. Indokolási kötelezettségének eleget tett, ezért álláspontja szerint a fellebbezések eredményre nem vezethetnek. Nem látott indokot az eltérő tényállás megállapítására, s ez alapján a vádlott felmentésére. Az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet, az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírált a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács a perrendtartás szabályai szerint folytatta le az eljárást. A fellelhető bizonyítékokat számba vette, értékelési körébe vonta és helyesen járt el, amikor bizonyítási kísérletet tartott és ennek adatait is értékelte. A bizonyítékokat értékelő tevékenysége a logika szabályainak megfelel. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján mérlegelési jogkörében állapította meg a tényállást, amelynek keretében foglalkozott a vádlott tagadásban megnyilvánuló védekezésével és ítéletében megindokolta, hogy ezzel szemben miért a sértett¹ és tanú¹ vallomását fogadta el. A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság bizonyítékok értékelése körében kifejtett álláspontjával és nem értett egyet azzal, hogy az első fokú ítélet megalapozatlan.

A védő perbeszédében lényegében a sértett, illetve a sértett vallomását alátámasztó tanú szavahihetőségét vonta kétségbe. A másodfokú bíróság a tanú tekintetében nem észlelt arra vonatkozó adatokat, amelyek arra engedtek volna következtetni, hogy érdekében állna, hogy a vádlott tekintetében hamis tanúvallomást tegyen, vállalva ezzel a büntetőjogi felelősségre vonás lehetőségét is. Az eljárás során következetesen tette meg a vallomását és az iratok tartalma alapján - szemben a védő érvelésével- nem észlelt olyan körülményt, amely a szavahihetőségét kétségbe vonná. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a büntetőeljárás keretei ilyen esetben nem teszik lehetővé, hogy a bíróság a tanú szavahihetőségének bizonyítása érdekében további bizonyítást folytasson le. A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa ezért egyetértett az elsőfokú bíróság azon döntésével is, amely elutasította a védelem és a vádlott által előterjesztett bizonyítás-kiegészítési indítványokat és ennek saját eljárásában sem adott helyt az elsőfokú bíróság által kifejtett indokokkal egyezően.

Az elsőfokú bíróság ítélete tehát mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a másodfokú bíróság elfogadta felülbírálata alapjául és nem adott helyt az ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló indítványoknak.

A vádlott felmentésére irányuló indítványt a másodfokú bíróság szintén nem tartotta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság az általa megvizsgált bizonyítékok alapján okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és helyesen állapította meg, hogy elkövette a Btk. 356.§ (1) bekezdés b/ pontjába ütköző, de a (2) bekezdés szerint minősülő szolgálati tekintély megsértésének büntettét. A vádlott bár nem feltűnően durván, de más előtt és nyilvánosan tett sértő kijelentést a sértett1-nek, aki a szabályoknak megfelelően nem tette lehetővé további fogvatartottaknak a vádlott rendelkezésére bocsátását. Nyilvánosan történt az elkövetés, hiszen nagyszámú fogvatartott észlelhette a vádlott kijelentését.

Az elsőfokú bíróság helyesen vette számba a bűnösségi körülményeket, de elmulasztotta további súlyosító körülményként értékelni, hogy a vádlott már volt büntetve. Ennek ellenére nem tévedett, amikor a cselekmény tárgyi súlyára is figyelemmel enyhítő szakasz alkalmazásával pénzbüntetést szabott ki a vádlottal szemben. E pénzbüntetés napi tételszáma megfelelően igazodik a vádlott terhére rótt cselekmény tárgyi súlyához, és annak napi tétel összege pedig anyagi teherbíró képességéhez. Ez az arányos és méltányos büntetés alkalmas a Btk. 37. §-ában írt büntetési célok elérésére. Ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet - helyes indokainál fogva - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be. 371.§ (1), (3) és (4) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2008. június 27.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. bíró

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsának ítélete jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2008. június 27.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitel  l:
bírósági ügyintéző